

[Nedergaard.]

sig, at paagældende ikke kan klare sig, er det paa Tide, at den offentlige eller private Forsorg træder hjælpende til.“ Jeg har i Henhold til denne Udtalelse tænkt mig Muligheden af, at vi kunde faa en Drøftelse af, om der skulde vise sig en Udvej til at føre de fra Landet indstrømmende unge, som ikke kan klare sig i Byerne, tilbage til Landet. Jeg ser ikke rigtig, under hvad Form dette skulde kunne gøres; men en Forhandling kan maaske vise en Udvej her.

Jeg tror, jeg har været paa de fleste af Hjemmene ved 12-Tiden om Natten, og det, jeg saa, var ikke saa daarligt, som det er skildret i Beretningen. Men fordi man ikke har set det, er der jo ingen Grund til at nære Mistvivl om, at saadanne Forhold kan findes, og jeg tror da ogsaa, jeg kan sige, at vi ikke paa nogen mulig Maade vil holde Haanden over noget som helst uforsvarligt, naar det gælder de Forhold, hvorunder disse de daarligst stillede skal tilbringe deres Nætter. Vi vil ogsaa gerne være med til at finde en Form for Tilsyn, hvorved det, der ikke er sømmeligt og forsvaret, kan afskaffes.

Unmack: Den højtærede Socialminister rettede et direkte Spørgsmaal til mig. Der kan tales meget om dette Spørgsmaal, men det er givet, at det, vi hidtil har set af Socialreformens Resultater, forøger den Frygt, som vort Parti havde under Forhandlingerne om Socialreformen, for, at Administrationen vilde vokse ganske utroligt. Baade i Stat og Kommuner er Udgifterne for os alle vokset i betydelig Grad; de kommunale Budgetter sprænges, og vi ved, hvilket stort administrativt Apparat den højtærede Socialminister har maattet indrette for overhovedet at kunne lede Socialreformen. Derfor er det rimeligt, at vi har store Betænkeligheder ved at lave nye Kontorer, oprette nye Inspektørstillinger, nye Embeder. Man ved slet ikke, hvor det fører hen, og derfor vil vi gerne afvente Socialreformens Enderesultat. Den højtærede Socialminister lovede os jo i sin Tid, at naar Socialreformen blev gennemført, skulde alt blive saa godt her i Landet; og saa var der maaske ingen Grund til, at der gjordes noget særligt med Hensyn til Tilsynet med Herberger.

Der er blevet talt om den stærke Tilstrømning til Byerne, og den ærede socialdemokratiske Ordfører (Ludvig Christensen) bemærkede, at denne skyldes Landbrugets Industrialisering. Men det er ikke alene den,

der er Grunden til den stærke Tilstrømning til Byerne; nej, det er i mindst lige saa høj Grad Socialreformen, der jager Folk fra Landet ind til Byerne. Ja, maaske endda største Parten af den Tilstrømning, der finder Sted til Byerne, skyldes Socialreformen. Derfor vil vi gerne se, hvad Socialreformen kommer til at betyde baade praktisk og økonomisk, inden vi tager Stilling til flere sociale Spørgsmaal.

Socialministeren (Steincke): Jeg forstod paa den ærede Ordfører for Venstre (Nedergaard), at han interesserer sig stærkt for en Forhandling om Muligheden af at føre Tilflyttere til Byerne tilbage til Landet, hvor der mangler Arbejdskraft, som det ærede Medlem sagde. Jeg tror dog ikke, det kan være det ærede Medlems Mening, at dette store, meget udviklede Samfundsproblem skal drøftes ved denne Lejlighed. Jeg synes, det ligger for langt uden for Spørgsmaalet om Tilsyn med Herberger og Arbejdshjem til, at jeg vil gaa i Gang med en saadan Drøftelse her. Men jeg vil gerne i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser sige, at jeg i min Tale ved Finanslovsforslagets første Behandling i Folketinget, hvor de samme Spørgsmaal jo har været stærkt drøftet, vil komme indgaaende ind paa hele Tilflytterproblemet, og jeg beder det ærede Medlem om at gøre sig bekendt med disse Udtalelser til Brug ogsaa for Forhandlingerne om dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Unmack) begrundede nu — eller søgte at begrunde —, hvad han mente med sine Udtalelser om Socialreformens Virkninger, og sagde, at Socialreformen i langt højere Grad end andre Forhold jagede Tilflyttere ind til Byerne. Jeg maa protestere imod Rigtigheden af denne Udtalelse, men maa maaske ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal henvise til den Tale, jeg vil holde i Folketinget — for ikke at skulle holde den allerede her i Dag. Dér vil jeg søge at belyse denne Udtalelse, ogsaa med Tal. At der er noget rigtigt i Betragtningen, skal jeg ikke nægte, men den Rækkevidde, den ærede konservative Ordfører tillagde den, er urigtig. Hovedaarsagen til den Tilflytning til Byerne, som for øvrigt altid har fundet Sted — og i stigende Grad under Kriser —, er selvfølgelig Landbrugskrisen. Naar Landbruget har maattet skubbe vel 40 000 Mennesker bort og samtidig har været nødt til at sænke Løniveauet — jeg siger ikke dette for at angribe eller kritisere, jeg nævner kun det rent faktiske, for det er jo ikke Meningen